

A szöveg formázásának hatékony módja a stílusok alkalmazása. Használatuk esetén az egyes szövegegységek jellemzőit nem egyenként, hanem a hozzájuk rendelt stílusok segítségével állítjuk be. A legtöbb programban a stílusok nem önállóan létező elemek, hanem fastruktúrába rendezhetők. Egy szövegegység adott tulajdonságát a helyben, egyedileg megadott érték határozza meg. Ha az hiányzik, akkor a hozzárendelt stílusban vagy a struktúrában a felette levő stílusok közül a hozzá legközelebbiben szereplő beállítás a meghatározó.

A feladatban a fentiek leegyszerűsített modelljével dolgozunk: a szövegegységek bekezdések, a tulajdonságaik pozitív egészek. Készítsünk programot `i373` néven, amely a stílusok leírását a lehető legtömörebbé alakítja, az egyes szövegrészek tényleges jellemzőit pedig meghatározza.

A bemeneti fájl két részből áll. Az első rész első sora a tárolt stílusok s száma. A következő s sor egy-egy stílus leírását tartalmazza. Az első karakter a stílus neve (az angol ábécé nagybetűje), a következő a struktúrában felette levő stílus neve (a fa csúcsa esetén önmaga), majd a tulajdonság-érték párosok (az angol ábécé kisbetűje–pozitív szám). Az értékeket pontosan egy szóköz választja el. A következő sorban a szöveg bekezdéseinek b száma található, amely legfeljebb 500 lehet. A következő b sorban egy-egy bekezdés leírása található. Az első karakter az alkalmazott stílus neve, majd a bekezdésben egyedileg érvényes tulajdonság-érték párosok olvashatók az előző részhez hasonló formában.

A kimeneti fájl szerkezete pontosan egyezik a bemeneti fájl szerkezetével. Az első rész tartalmazza az egyszerűsített stílusokat, ahol azok a tulajdonságok nem jelennek meg, amelyek nem módosítják a struktúrában felettük lévő stílusokban beállított értékeket. A második részben az egyes bekezdésekben ténylegesen érvényre jutó tulajdonságok jelennek meg.

Bemenet:	Kimenet:
4	4
A A b 1 c 2 e 4	A A b 1 c 2 e 4
F A b 2	F A b 2
D F a 3 b 2 c 2	D F a 3
C A b 1 c 3 e 5 a 3	C A c 3 e 5 a 3
3	3
A f 4 b 3 d 2	b 3 c 2 d 2 e 4 f 4
C	b 1 c 3 e 5 a 3
D f 2 b 1	a 3 b 1 c 2 e 4 f 2

A program első parancssori argumentuma a bemeneti fájl neve, a második pedig a kimeneti fájl neve legyen.

Beküldendő egy tömörített `i373.zip` állományban a program forráskódja (`i373.pas`, `i373.cpp`, ...), valamint a program rövid dokumentációja (`i373.txt`, `i373.pdf`, ...), amely tartalmazza a megoldás rövid leírását, és megadja, hogy a forrásállomány melyik fejlesztő környezetben fordítható.